

ZESPÓŁ PORADNI NR 3

Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna nr 6
Specjalistyczna Poradnia Wczesnej Diagnostyki i Rehabilitacji

20 - 863 Lublin, ul. Młodej Polski 30

tel./ fax (81) 741- 09- 30; 0-501-37-00-90

www.zp3.lublin.pl / e-mail: poczta@zp3.lublin.eu

AUTYZM

GAZETKA NR 14

opracowanie:
Dorota Roszko – psycholog, terapeuta WWR

FAKTY NA TEMAT AUTYZMU

1. Wygląd osób z autyzmem nie różni się od wyglądu innych osób. Autyzm jest „ukrytą” niepełnosprawnością. Nie zawsze jesteśmy w stanie od razu powiedzieć, że ktoś na nią cierpi.

2. Badania wskazują, że rodzice dzieci z autyzmem dostrzegali pierwsze niepokojące objawy jeszcze przed ukończeniem przez dziecko 1 roku życia.

3. U 35%-50% dzieci z ADHD występują również zaburzenia spektrum autyzmu. U 60%-80% dzieci z Zespołem Aspergera ma również ADHD.

4. Część osób z autyzmem dobrze radzi sobie w życiu, ma pracę zakłada rodziny. Ale są też takie, które będą wymagały ciągłej opieki do końca życia.

5. Każde dziecko z autyzmem jest inne i wymaga innej edukacji. Część dzieci chodzi do szkół masowych, część do integracyjnych, a część do specjalnych.

6. Nie ma tabletki, która leczy autyzm. Ale tak, jak w przypadku osoby niewidomej pomocna może być biała laska, czy pies – przewodnik, tak w przypadku osób z autyzmem najważniejszym „narzędziem terapeutycznym” jest drugi człowiek – jego życzliwość i zrozumienie.

7. Dla niektórych osób z ASD kontakt wzrokowy jest bardzo trudny, a czasami fizycznie bolesny.

8. Niemówiące osoby z autyzmem mogą korzystać z alternatywnych i wspomagających metod komunikowania się (AAC), takich jak np. piktogramy, PECS, Makaton.

NAJNOWSZE BADA- NIA W USA W ODNIE- SIENIU DO DZIECI Z AUTYZMEM

- The Centers for Disease Control and Prevention (CDC) – Centrum kontroli i zapobiegania chorobom
- 1 na 68 dzieci w Stanach Zjednoczonych ma zdiagnozowane zaburzenia ze spektrum autyzmu (ASD)
- 1 na 54 chłopców posiada diagnozę
- najczęściej diagnoza pomiędzy 3 a 4 rokiem życia

Badania nad łożyskiem

- Yale School of Medicine, Mind Institute na Uniwersytecie w Kalifornii odkryli powiązania pomiędzy nieprawidłowościami w fałdach łożyska, ilością komórek trofoblastu a ryzykiem rozwoju Autyzmu
- Badanie 117 łożysk dzieci, u których rodzeństwa został zdiagnozowany Autyzm
- Grupa kontrolna 100 dzieci z tego samego obszaru geograficznego
- W zagrożonej łożyskach było aż 15 inkluzji trofoblastu, a w łożyskach z grupy kontrolnej nie było więcej niż dwóch inkluzji trofoblastu
- łożysko z czterema lub więcej inkluzjami trofoblastu przewiduje z prawdopodobieństwem 96,7% wystąpienie ryzyka autyzmu
- Obecnie najlepszym wczesnym wskaźnikiem ryzyka autyzmu jest historia rodziny. W rodzinie z dzieckiem z autyzmem jest dziewięć razy bardziej prawdopodobne, że kolejne dziecko będzie mieć podobną diagnozę.

AUTYZM I BISPHENOL

- Analiza moczu 46 dzieci z autyzmem i 52 zdrowych dzieci. (Rutgers New Jersey Medical School).

- Dzieci z autyzmem mają większy poziom niemetabolizowanego BPA w moczu
- Obniżona zdolność do metabolizowania i wyeliminowania BPA z organizmu jest bardziej powszechna wśród dzieci z autyzmem. Im mniejsza możliwość redukcji BPA, tym więcej objawów Autyzmu.
- Brak dowodów, że BPA powoduje autyzm, ale pokazuje, dlaczego niektóre osoby mogą być bardziej uzależnione od ryzyka toksycznych substancji.
- W badaniu wzięto udział zbyt mało uczestników, żeby wyciągnąć jasne wnioski. Badanie otwiera nową przestrzeń do kontynuowania badań.
- Wniosek - trzeba ograniczyć narażenie BPA u kobiet w ciąży i dla dzieci z autyzmem

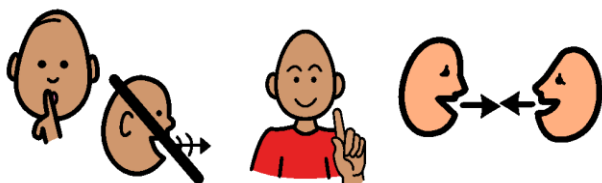

AAC

AAC - (Augmentative and Alternative Communication) (Komunikacja wspierająca i alternatywna) to pojęcie używane do opisu metod komunikacji, które mogą być wykorzystywane jako dodatkowa pomoc w przypadku zaburzeń porozumiewania się za pomocą mowy.

AAC to systemy oparte na znakach i gestach oraz pomocach ułatwiających porozumiewanie się, począwszy od tablic papierowych do urządzeń opartych na technologii komputerowej. AAC może być pomocne w rozumieniu mowy i nadawaniu czytelnych komunikatów (ekspresji językowej).

Nie potrafię mówić ale możemy porozmawiać.

DLACZEGO LUDZIE UŻYWAJĄ AAC?

Z powodu braku lub niewyraźnej mowy. Niektórzy ludzie, zarówno dzieci i dorośli, mają problemy z porozumiewaniem. Przyczynami tych zaburzeń mogą być: wylewy, urazy głowy, uszkodzenia neurologiczne, niepełnosprawność intelektualna, mózgowy porażenie dziecięce.

Wszyscy od czasu do czasu używamy różnych sposobów komunikacji AAC np.: machamy ręką na pożegnanie, podkreślamy to, co mówimy wskazując na ludzi i przedmioty palcem, gestykulujemy, jednak niektórzy ludzie są zależni od tego sposobu komunikacji przez cały czas.

Pomaganie ludziom w komunikowaniu się podnosi jakość ich życia. Wzmacnia ich możliwości i niezależność, ułatwia uczenie się, udział w życiu społecznym, nawiązywanie przyjaźni.

Czy AAC szkodzi rozwojowi mowy?

AAC nie zatrzymuje procesu uczenia się mówienia, a w niektórych przypadkach ułatwia jego rozwój. Mowa jest szybsza i łatwiejsza niż AAC. Ludzie zawsze będą używali mowy, jeśli tylko będą w stanie mówić. Wszystkie formy komunikacji powinny być wzmacniane – zarówno tej werbalnej i pozawerbalnej.

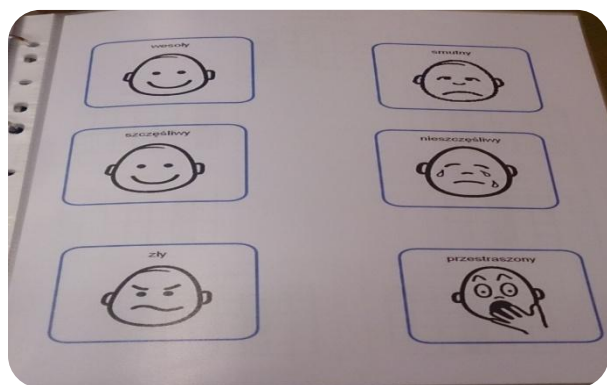
DLACZEGO AAC?

Bo komunikacja jest podstawowym prawem człowieka i jest bardzo istotna dla jakości życia każdego człowieka.

Ludzie używają komunikacji do:

- podzielenia się uczuciami
- wyrażenia swojej opinii

- dzielenia się informacjami
- zadania pytań, negocjowania
- komentowania, protestowania
- skarżenia, kłócenia się
- opisywania, zachęcania, pouczania
- wyrażenia zainteresowania lub braku zainteresowania

WSKAZÓWKI PRZYDATNE W KONTAKTACH Z OSOBAMI Z AUTYZMEM

1. W kontaktach z taką osobą przestrzegaj form grzecznościowych i zwracaj się do niej słowami: "proszę pani", "proszę pana", nawet jeśli ona sama przechodzi z tobą na "ty".
2. Staraj się mówić prostym językiem, unikając metafor, dwuznaczności i ironii. Pamiętaj, że osoba z autyzmem ma trudność ze zrozumieniem komunikatów, które nie są jasne i jednoznaczne.
3. Jeśli nie jesteś pewien, czy osoba z autyzmem prawidłowo zrozumiała coś, co mówiłeś, możesz poprosić ją o powtórzenie komunikatu.
4. Osoba z autyzmem dużo lepiej rozumie i zapamiętuje to, co widzi, niż to, co słyszy. Jeśli to możliwe, w rozmowie posługuj się także zdjęciami, rysunkami albo piktogramami, które będą ilustrowały twoje słowa.
5. Nawet jeśli osoba z autyzmem nie odpowiada na twoje pytanie, nie zakładaj, że cię nie słucha i nie słyszy tego, co do niej mówisz. Zawsze w rozmowie zwracaj się bezpośrednio do niej, a nie do osoby, która jej towarzyszy.
6. To, że osoba z autyzmem nie patrzy na ciebie, nie znaczy, że cię lekceważy. Jeśli chcesz jej coś powiedzieć, nie rezygnuj tylko z tego powodu.
7. Osoba z autyzmem dużo lepiej sobie radzi, gdy ma przygotowany plan działania – jeśli to możliwe, rób dla niej harmonogramy, tabele z zadaniami do odhaczenia oraz spisy zadań do wykonania, na których będzie mogła zaznaczać wykonane już czynności.
8. Pamiętaj, że osoba z autyzmem lepiej funkcjonuje w środowisku, które dobrze zna. Nie wprowadzaj więc żadnych zmian w jej otoczeniu, jeśli to nie jest absolutnie konieczne.